

Min sorg

Om du viste om min sorg
hade du redan tappat ditt förstånd
I decennier har jag haft den.
Utom tålamod ej kunnat annat föra.
Gud vet varför det är så med mig.
Vad har jag begått för synd att jag förtjänar detta?
För det har livet förmörkat för mig
och mitt öde har fått sitt straff.
Inget att göra åt utan bara att kämpa emot
och be om förbättring och bot.

Ur min bok Himlen har inga gränser (2006)

Anahita var från en medelklassfamilj. Hon föddes den 12 april 1965, en liten söt tjej som fick komma till en grym värld.

Familjen tillhör, på ytan, medelklassens medelmåttiga samhällsnivå.

Fadern, en kraftig man, hundrasjuttio cm lång som väger nittiotvå kilo, är en pensionerad militär officer som i sina unga dagar inte lyckas bättre än att hoppa av högstadiet och ansluta sig till armén, där han inte kunde nå högre rang än furir efter trettiofem års tjänstgöring. Chingiz var hans namn. Ett namn som drog skam över familjen när han blev äldre.

Han har stora bruna ögon, mörkbrunt hår, stora och tjocka ögonbryn, stor och köttig näsa med stora näsborrar genom vilka han kunde spruta eld som en drake, tjocka läppar som en afrikan och gula tänder på grund av rökandet. Hans korta och tjocka hals skapade problem för honom.

Hans storlek är XL men på grund av halsen måste han ha XXL, annars gick det ej att knäppa kragen på skjortan.

Det komiska kännetecknandet på Chingiz är hans stora fötter. Storlek fyrtiosju för en man på hundrasjuttio cm gör honom lik en karikatyr.

Chingiz var en tillsynes aggressiv människa. En anledning till detta var att han som tonåring miste sin far, då livet gav honom det tunga ansvaret att ta hand om och försörja sin familj.

Den eländiga lilla släkten gjorde inte saken lättare. Chingiz morbror Hassan var alkoholist och kvinnoälskare.

Hassans bekantskap med prostituerade var ett öppet kapitel för alla i släkten.

Faderns död fick Chingiz att stå närmare Hassan.

Chingiz mor Effat var för gammal och sjuk för att kunna förhindra denna djävulska bekantskap och avsluta den direkt.

Detta gjorde att Chingiz kom i kontakt med folk i annorlunda ställning i samhället. Kvinnor av olika ålder blev något som fick Chingiz på andra vägar i livet.

Eftersom Chingiz hade en yngre bror och en yngre syster, var han så illa tvungen att hålla sig i skinnet för att kunna försörja dem, och han hade länge gått i sin morbrors fotsteg, med alkoholmissbruk.

Som tur var för Chingiz, fick man inte dricka i militären. Det var hårda bud, men det kunde Chingiz leva med, så länge han fick träffa sina vänner hororna.

Livet var inte lätt för Chingiz. Vid tjugo års ålder fick han smaka på faderskapsrollen samtidigt som han till råga på allt lämnade sin mor och far till Guds rike och begav sig själv i väg.

Effat dog av chocken över att hans äldste son hade fått barn tillsammans med en medelålders prostituerad.

Detta var vad ödet hade i bagaget för Effat, att få sitt första barnbarn som oäkting av en hora.

För Chingiz spelade inget någon roll längre. För honom var det några saker i livet som prioriterades högst av allt: mat, kvinnor och tillstånd av överksamhet och avslappning.

I och med moderns bortgång fick Chingiz morbror Hassan bli syskonens förmyndare, något som bara gladde Chingiz bland syskonen.

Hans bror, Parviz och systemen Leila, hade ingen bestämmanderätt. De var offer för omständigheterna.

Chingiz, som nu hade fått en pojke, hade som alltid inga planer på att ta ansvaret för den lilla oskyldiga varelsen, som haft oturen att hamna i en sådan familj. De enda tillfällen Chingiz varvade ner på bordellbesöken var vid födseln.

Han körde det vanliga racet direkt efter födseln, inte en dag senare. Den lilla pojken fick namnet Sam efter sin farfar.

Chingiz trivdes inte med att vara bunden till något eller att ha ansvar för någon. Han älskade sin frihet. Hans egoism var i högsta grad ett av hans negativa karakteristiska drag.

Hans drifter sänkte honom till djupet av syndarnas hav.

I och med att han själv inte hade sett så mycket av sin far samt att han inte heller hade fått uppleva faderskärlek eller moderns närhet i sitt liv, kunde han inte förstå värdet av sånt för att kunna ge kärlek till andra.

Chingiz fick växa upp i morbrors skydd. Ödet sammanförde honom med en man vars liv innehöll inget mer än alkohol och umgänge med prostituerade.

Förutom att Chingiz var en usel far, var han en usel älskare. Sex för honom betydde egen tillfredsställelse och inget annat.

Hans umgänge med horor hade inte kunnat få honom att förstå skillnaden mellan sex och kärlek, fejk och romans.

För det fick han lida senare i sitt liv. En man vars liv inte innehöll något positivt. Att jobba som en häst och njuta som en åsna var det Chingiz höll på med.

Han var ingen omtyckt person bland sina arbetskamrater.

Han var vulgär och ful i munnen. Innerst inne var han kanske mjuk och en god person, men de goda sidorna av honom fick aldrig visa sig öppet, p.g.a. hans olyckliga barndom.

Vid tjugofem års ålder tvingades Chingiz ingå äktenskap med en tjej i samma ålder. Han hade samlag med en oskuld som han nu var tvungen att ge sig in i äktenskap med.

Kobra var namnet. En ung tjej, smal som ett sugrör, ful som en uggle, med kort svart lockigt hår.

Hennes stora svarta ögon skrämde livet ur varje levande varelse som råkade stirra in i dom. Kobra, en ung och elak tjej som hade häxeri som sin hobby. En tjej med sataniska tankar och gärningar.

Detta var dödsdomen för Chingiz att tvingas ingå äktenskap.

Han var inte fri längre. Dessvärre fick han Sam på halsen nu när Sams mor hade gift sig med en av sina rika kunder och lämnat bordellen.

Stackars Sam fick växa upp hos sin elaka styvmor och sin idiot till far.

Kobra tvingade Sam till slaveri i hemmet. Sam fick tvätta, skura, damma, handla och allt som allt fick han slita i hemmet som en trogen betjänt åt Kobra.

Chingiz, som varken brydde sig om Kobra eller Sam, tog inte så lång tid på sig innan han träffade sina horor igen.

Chingiz var som ett djur i sin attityd och i relation till folk.

Han hade ingen respekt för någon eller något. Allt han brydde sig om var sin egen njutning.

Däremot försökte Kobra med alla möjliga mixturer och trolleri behålla Chingiz kvar i sitt liv.

Kobra var en grym kvinna men hon var tvungen att vara det. Hon hade ingen chans att kunna överleva Chingiz om hon inte hade varit så hård som hon försökte vara.

Åren går och inget hopp finns för ett bättre liv med Chingiz.

Inte ens med egna barn slog han sig till ro.

Chingiz fick ofta, på grund av fnaskbesöken, olika könssjukdomar som han smittade Kobra med. Till sist hände det som Kobra fruktade. Hon fick operera bort livmodern och hon kunde inte få fler barn.

Vid det laget hade Kobra tre barn. En pojke, Saaïd, en flicka, Sara, och en styvson Sam. Hon älskade sin son och sin dotter men hatade styvsonen.

Sam påminde henne om Chingiz djuriska sida. Om vilket monster han var. Sam var en skam för henne, som hon fick dras med och uppfostra.

Saaïd och Sara var hennes ögonstenar. De fick det bra. Vad Chingiz tjänade fick Kobra spendera på Saaïd och Sara. Men Sam fick klara sig själv.

Redan då Sam var tretton år fick han sälja frukt i basaren och det han tjänade in fick han lämna till Kobra.

Kobra hade två inkomstkällor: Chingiz och Sam.

Kobras familj tillhörde arbetarklassen. Men de höll varandra om ryggen. Därför kunde Kobra lita på sina släktingar. Det var tack vare dem hon kunde snärja Chingiz i sina garn, efter att han hade fått omkull henne och tagit hennes oskuld.

Chingiz omättligen aptit på kvinnor fångade honom i fällan äktenskapet. Men eftersom Chingiz var stor i käftan och hade en vulgär attityd, slapp han träffa Kobras släkt och höll sig borta från dem.

Nu när Kobra hade fått sin livmoder bortopererad, kunde Chingiz tjata om att hon inte längre dög till för att kunna tillfredsställa honom, fastän detta var en ren och skär lögn.

Kobra fick svåra infektioner efter operationen så att samlag var ”out of question”, förbjudet.

Därför försökte Kobra med andra medel att behålla Chingiz i sitt söndertrasade liv genom att ta pigor som hemhjälp för

att låta Chingiz leka med dem och hålla sig sysselsatt. Hon fortsatte än mer att proppa i Chingiz alla möjliga mixturer och häxdrycker för att han inte skulle dras till ett nytt äktenskap. Allt detta gjorde hon förgäves. Den enda effekten var att fördröja processen. Fördröja processen innan det blev någon annans otur att hamna i klorna på Chingiz.

Åren kom och åren gick. Sam, Saaid och Sara var vuxna nu. Sam, som inte hade fått chansen att läsa vidare tog nu tag i sitt liv och började jobba på dagarna och läsa på kvällarna. Han var trettio år vid det här laget. Åldersskillnaden var inte så stor mellan Saaid (tjugotvå år), Sara (tjugo år) och Sam (trettio år).

Fastän Kobra hade varit grym mot Sam, liksom ödet inte var bättre mot honom, kunde Sam klara sig bra i sitt vuxna liv.

Men Kobras grymhet sträckte sig inte bara till slaveri mot Sam i hans barndom. Ett försök att eliminera fortplantningsförmågan hos Sam var en av de grymmaste gärningar hon kunde åsamka honom.

Kobra hade tagit honom till en läkare för länge, länge sedan, som mot betalning hade steriliserat stackaren.

Men detta fick Sam inte veta förrän efter sitt giftermål, då han undrade varför hans fru inte kunde bli gravid. Sam gifte sig vid trettio ett års ålder.

Han var nu tjänsteman på ett kommunalt bolag. Han lyckades med sina studier ta en högskoleexamen vid fyrtio års ålder. Hans fru var frisör. De hade det mycket bättre än vad Chingiz kunde ge honom.

Sam ville inte veta av sin gamla far vid flera tillfällen. Men han hade ingen annan än honom.

Sam var en känslig man som saknade sin mor och sin far mycket. Han kunde inte få egna barn, som han kunnat ge sin fulla faderskärlek till... Han hade inga riktiga föräldrar. Det enda han nu hade var sin älskade fru och sitt äktenskap, som han värdesatte högt.

För att slå sig till ro, adopterade Sam en flicka från ett fosterhem. Han började älska henne som sitt eget barn. Han gjorde allt för att ge sin fru och sitt barn ett bra och värdigt liv, olikt hans eget. Chingiz liv löpte som vanligt utan mening och innebörd. Kobra hade med nöd och näppe lyckats uppfostra sina barn och stödja dem tills de utbildat sig och fått ordning på sina liv. Kobra åldrades förtidigt på grund av Chingiz. Hon och Chingiz var nästan jämnåriga. Nu är Chingiz sextio år gammal, men fortfarande lika elak som förr.

Vem var Chingiz? Varför blev han egentligen så som han blev?

Han kom ursprungligen från en rik familj. Men en familj som inte hade någon struktur på livet. Chingiz far Karim gifte sig med Effat då han var sextio år gammal.

En affärsman som tjänade på att låna ut pengar. Han var en långivare som tog folks egendom, såsom mark och byggnader, som säkerhet.

Chingiz mor var mycket yngre än hans far. Ålderskillnaden mellan dem var mer än fyrtiofem år. Så Effat var femton då hon gifte sig med Chingiz far Karim.

Karim dog då Chingiz var fjorton år och han dog några år senare på grund av sjukdom. Chingiz syster, Laila, gifte sig i femtonårsåldern, precis som sin mor men dog i en olycka några år efter. Och Parviz, Chingiz bror, anslöt sig till militären i tonåren för att söka lyckan där, något som Chingiz inte hade lyckats med. Parviz bröt all kontakt med Chingiz sedan dess.

Chingiz räknades som föräldralös redan i tonåren. Effat var alldeles för ung för att kunna uppfostra sina barn. Hennes bror, som var tjugo år äldre, var det enda alternativet för att ta hand om dem.

Ingen såg ett nickel av alla de pengar Chingiz far hade lånat ut. Hans barn var så unga att de inte kunde kräva och driva in faderns fordringar. Det de fick i arv var huset de bodde i med all dess inredning och en liten summa kontanter.

Det verkade som om idioti var ett genetiskt problem i släkten.

Vem kunde vara dum nog att låna ut pengar utan att ha riktiga och lagliga papper på det? Jo, de fanns men ingen visste var. Dessa papper hittades tjugo år senare, tack vare Parviz envishet, men förgäves och för sent.

Papperen gällde inte längre och kunde inte användas för att få tillbaka det som en gång tillhörde några barn och en ung mor. Det är sånt som skapar ens karaktär på gott och ont.

Chingiz och Kobra var ensamma nu. Deras barn hade fått

sina liv att leva. Till och med Sam lyckades ordna ett bra liv åt sig.

Men Chingiz är Chingiz, lika kåt och barnslig som om han fortfarande är sexton år gammal. Han är pensionerad från militären. Men han är bara sextiofem år. Han är van vid att jobba, jobba och jobba. Han kan inte vara sysslolös, precis som han inte kan vara utan kvinnor och sex.

Därför skaffar han ett jobb i basaren som skosäljare han fick jobb hos en försäljare han kände.

Under dessa år trodde Kobra att faran för ett nytt äktenskap var över för Chingiz. Hon trodde att han nu var så gammal att han inte skulle tänka sig ingå äktenskap mer. Kobra var medveten om Chingiz kåta och djuriska aptit. Hon kunde bortse från de synder han begick med andra, men det hon inte kunde acceptera var att han skulle skaffade sig en ny hustru.

Men historien upprepar sig. Chingiz jobbar i basaren. Ett ställe dit många kommer och går. Ett ställe där många köper sig massor av saker, bland annat skor.

Det är där han träffar ett nytt offer för sitt sataniska ritual, äktenskap.

En vacker sommardag går en ung tjej på femton år ut för att handla. Hon är hundrasextiofem cm lång med långt ljusbrunt hår, ljusbruna ögon, fin kvinnlig kropp, klädd i en röd klänning mönstrad med små gula och vita blommor och fötterna i ett par vita skor. Hon tänker att hon behöver ett par nya skor. Hon bor nära denna basar där ödet gillrade sin fälla.

Hon heter Ziba.

Zibas far Akbar är snickare. Hennes mor Homa är en enkel hemmafru. Ziba bor med sina föräldrar, mormor Esmat och sin lillebror Kyvan.

Det är en hederlig familj Ziba kommer ifrån. Hon hade enkla värderingar om livet. Ziba hade gått ut åttonde årskursen med bra betyg.

Det är mitt i sommaren. Hon gör som alla andra tjejer i hennes ålder, umgås med jämnåriga, få en närmare relation till sin mor, vara förälskad i någon av killarna i släkten och allt sådan en tonårig tjej brukar göra vid den åldern.

Så fort Chingiz får syn på Ziba blir han djupt förälskad i henne. Han tänker inte på åldersskillnaden. På att hon kan vara hans barnbarn. Nej, han faller för henne.

Ziba har inte en aning om vad ödet har bestämt för henne. Hon köper sina skor och går därifrån. Men Chingiz lämnar affären åt kollegan och följer henne. Han försöker småprata med henne, vara rolig och förständig. Hon var inte alls intresserad av honom. Chingiz följer henne hem. Han menade allvar med sin kärlek. Ziba säger ingenting om det till sina föräldrar. Hon ville inte ställa till bråk.

Ziba var kär i en av sina kusiner, Saman. Ziba hade sina dagdrömmar om sin bröllopsdag och sitt liv med Saman.

Hon var kär i honom sen några år tillbaka.

I ödets anteckningsblock stod inget om äktenskap mellan Saman och Ziba. Det var inte meningen att de två skulle förenas.

Chingiz var en besvärlig typ. Han hade mage att komma på besök hos Zibas familj och försökte övertala dem att han är den bäste för Ziba.

Zibas far kunde inte tro att en så gammal man kommer dit för att fria till en så ung tjej. Men när ödet vill, är det ingen som kan hindra det.

En dag när Ziba och hennes familj var bjudna hos Samans familj tillsammans med andra i släkten, upptäckte Ziba något förfärligt, något som ändrade hennes liv. Hon såg av en slump Saman kyssa en tjej i släkten när hon gick in i förrådet för att hämta något.

Det krossade hennes hjärta. Hennes själ drogs ur kroppen i sakta takt. Hon blev het i hela kroppen. Blodet forsade i rask takt till vartenda litet kärl i kroppen. Hon ville inte tro det och därför blundade hon en stund i hopp om att detta skulle ha varit en syn, men tyvärr, så var det inte.

Nu är det slut. Ziba är envis och långsint. Hon förstör gärna för sig genom att inte förlåta och glömma. Nu existerar ingen Saman för henne.

Nu är alla hennes drömmar suddade ur både kort- och långminnet på henne.

Namnet Saman finns inte längre.

För att hämnas på Saman, bestämmer sig Ziba för att gifta sig med sin usla friare.

Ja, hon är villig att förstöra sitt liv bara för att hämnas, om nu detta kan kallas hämnd. Hämnd på vem, på sig själv?

Hur oförståndig och dum får man vara?

Saman försökte utan framgång tala med henne, men förgäves.

Hon ville inte ha med honom att göra längre.

Chingiz har fortfarande inte gett upp och försöker hålla kontakten med familjen. Ännu vet Kobra inte vad som försiggår hos Chingiz. Hon kunde aldrig föreställa sig att Chingiz skulle förälska sig i en tonåring. Och Chingiz nämnde aldrig vad han hade på gång utanför hemmet. Kobra trodde, som alltid, att Chingiz träffar sina horor och inget annat.

Hon brydde inte sig om det, så länge det inte var något hot mot henne. Kobra och Chingiz hade sedan länge slutat ligga med varandra.

Kobra var inte ett dugg bekymrad för det. Hon var nöjd med att ha Chingiz som man, även om det bara var på papper.